

[Camre.]

grænsning i de oprindelige planer. Mit partis ordfører ved første behandling, hr. K. B. Andersen, stillede i forbindelse med førstebehandlingen det spørgsmål til undervisningsministeren: hvorledes kan man overhovedet foretage en så alvorlig beskæring uden at få en nedgang i kapaciteten? Vi har søgt at få det spørgsmål belyst i udvalget, og det er for så vidt ikke lykkedes. Den arbejdsgruppe, der sidder og arbejder med lovforslaget, skal søge at nå frem til en sådan udformning, at nedskæring undgås, idet undervisningsministeren lægger afgørende vægt på, at man ved udarbejdelsen af den nye generalplan søger at forhindre nedskæringer i studentertallet. Derudover har vi fået at vide, at vi tidligst i forsommeren 1970 kan forvente at få detaljerne om dette. Det er naturligvis stærkt utilfredsstillende for os at gå til vedtagelsen af et lovforslag på et sådant grundlag.

De studentertal, som dette lovforslag bygger på, er udarbejdet efter planskitens prognose for humaniora, for medicin og for naturfag, men der er ikke taget hensyn til den studentertalsekspllosion, som vi oplever i området vest for Store-Bælt. Ved debatten i forbindelse med førstebehandlingen var man inde på spørgsmålet, om afstanden imellem forældrenes bopæl og universitetet egentlig havde nogen synderlig betydning for tilgangen til de højere uddannelser, og den overvejende stemning var, at det var ikke noget, der betød særlig meget. Siden da har vi fået Danske Studerendes Fællesråds analyse, som på basis af ministerens egne tal modsiger dette. Det viser sig netop, at der er en større social skævhed, jo større afstanden er fra forældrebo-pælen til uddannelsesstedet.

Planskiten, som er trykt i 1967 og egentlig udarbejdet på basis af 1962-tal, taler om et totalt studentertal på 42.000 ved de tre universiteter i 1975. Men ministerens seneste prognoser siger, at der på dette tidspunkt skulle være 53.000 studerende ved de tre universiteter, altså en stigning på godt 26 pct. Man kan på basis af de nuværende tal for gymnasier beregne, at tallet, som man havde forventet nået i 1975, allerede vil være nået i 1972. Der er altså ikke tale om en eller anden mere eller mindre luftig prognose, men der er tale om, at man på objektivt grundlag kan konstatere, at vi når disse studentertal 3 år tidligere end beregnet.

Det rejser en meget stærk tvivl vedrørende holdbarheden af de skøn, der ligger til grund for Odenses planlagte kapacitet. Spørgsmålet er altså, om vi overhovedet bliver i stand til at rumme den tilgang, der kommer i tiden indtil da.

Dernæst er der spørgsmålet om, hvad et universitetscenter overhovedet er for noget. Vi har jo fået en definition her i tinget flere gange fra ministerens side, og ministeren har sagt, at der inden for et universitetscenters uddannelsesområde skal være mulighed for at gennemgå både de korte ikke-akademiske uddannelser og de højeste akademiske uddannelser. Det betyder, at begrebet bliver ganske overordentlig omfattende, men det er også åbenbart, at det udvalg, som har behandlet dette lovforslag, har ønsket, at Odense skulle blive et sådant center. Der er udtrykkelig i betænkningen gjort opmærksom på, at udvalget ønsker at henlede ministerens opmærksomhed på det fornuftige i at udvide planlægningen, sådan at andre interesser end de obligate universitetsinteresser bliver tilgodeset. Men det er der jo ikke ramme for i lovforslaget, det er der slet ikke plads til. Tietgenskolen, Den sociale Højskole, seminarier, de erhvervspædagogiske uddannelser og eventuelt senere teknikum kan slet ikke indpasses i denne ramme.

Det er helt åbenbart, at disse tanker, som udvalget har udtrykt i betænkningen, og de tanker, som ministeren har givet udtryk for, når han har defineret begrebet universitetscenter, er noget helt andet og meget mere omfattende end det, dette lovforslag handler om. Prognosen for pladsen i Odense, som i forvejen er svag, bliver herved yderligere undergravet. De 6.000, som man har stillet op for 1980, er måske i realiteten på samme basis noget med 7.000-8.000, og hvis vi udvider til det fulde område, som er omfattet af universitetscentret, så er det måske 12.000 studerende i 1980. Eller sagt med andre ord: ministeren har ved beskæringen af forslaget lagt et loft over tilgangen til Odense, og dermed er der kommet et yderligere pres på de andre universiteter, ikke mindst vest for Store-Bælt, altså et yderligere pres på Ålborg og på Århus. Det understreger igen et vældigt behov for meget hurtigt at komme i gang i Ålborg med en udbygning.

Jeg finder, det er meget uheldigt, at vi har en række splittede budgetter for forskellige